

Zojuist bracht de postbode weer een nieuwe editie van het blad *Israëlaktueel* dat wordt uitgegeven door Christenen voor Israël. Het is een blad met een mix van politiek en theologie, hele en halve waarheden en leugens. Eén van die leugens in de oktobereditie van 2010 wil ik aan de orde stellen aangezien het de goede naam van Sabeel treft.

Karel R. van Oordt, oprichter van Christenen voor Israël, schrijft op pagina 4 een "Profetische notitie". Hij gaat daar in op de ontmoetingsdag voor Kerk en Israël vrijwilligers die door de Protestantse Kerk werd georganiseerd. Van Oordt is er niet geweest, maar dat hindert hem niet zijn profetische opmerkingen te plaatsen. Twee dingen zijn Van Oordt ter ore gekomen: de Protestantse Kerk geeft tienduizenden euro's aan Sabeel, "een anti-Israël club" en de scriba van de Protestantse Kerk, dr. Arjan Plaisier, heeft gezegd dat de brief die het moderamen van de synode schreef aan de Israëlische ambassadeur naar aanleiding van het Kairosdocument, "te ver ging".

Ik was wel op de ontmoetingsdag. Allereerst iets over de opmerkingen van Plaisier over de brief aan de Israëlische ambassadeur. Ik moet Van Oordt teleur stellen. Plaisier heeft helemaal niet gezegd dat de brief te ver ging. De verslaggever van het Reformatorisch Dagblad zit er naast. Je moet nu eenmaal niet alles geloven wat er in de krant staat. Plaisier zei in reactie op een felle aanval op het moderamen naar aanleiding van de brief, dat hij nog volledig achter de brief staat. De brief van het moderamen sprak vanuit de onopgeefbare verbondenheid met Israël en de geraaktheid door het Kairosdocument een oprechte zorg over de situatie in Israël en de Palestijnse gebieden uit en bevatte volgens Plaisier 'geen woord te veel'. "Dat de brief te ver zou gaan" heeft Plaisier alleen gezegd toen hij de vraagsteller citeerde. Ik zou Van Oordt verder willen meegeven wat Plaisier heeft gezegd over Christenen voor Israël - overigens zonder haar naam te noemen, helaas - namelijk dat fundamentalisme en biblicisme heilloze wegen zijn die niet passen bij het beleid van de Protestantse Kerk.

Dan de opmerking over Sabeel. Zij ontvangt inderdaad gelden van Kerk in Actie. Een groot deel daarvan betreft het werk van Meta Floor, uitgezonden door Kerk in Actie, werkzaam bij Sabeel Jeruzalem. Volgens Van Oordt is Sabeel "een anti-Israël club". In de eerste plaats: Sabeel is geen club. Dat te beweren is onbeleefd. Ten tweede: Sabeel is niet anti-Israël. Sabeel is anti-geweld, anti-fundamentalisme, anti-racisme, anti-demonisering, anti-stemmingmakerij, anti-biblicisme. Daar zou Van Oordt een voorbeeld aan kunnen nemen. De worsteling met God die terug te vinden is in de theologie van Sabeel, daar zou ik bij Christenen van Israël wel eens iets meer van willen zien. Waarom komt niemand daar op het idee dat wanneer je zo zeker bent dat God jouw partijganger is, je heel gevaarlijk bezig bent? Waarom noemt Van Oordt een stuk vol misleiding, insinuaties en onwaarheden profetisch?

Ik vind dat Van Oordt zijn lezers misleidt. De gevolgen daarvan proefde ik trouwens ook op de ontmoetingsdag. Sabeel werd voortdurend neergezet als een antisemitische organisatie. Van Oordt is verantwoordelijk te houden voor dat soort vooroordelen. Maar goed, kennelijk durf je van alles te beweren als je denkt dat God aan jouw kant staat."